

בחורותיו?

בעת שצולם כעובד-אדמה, שבע-רצון מאד מאד.

החברה — אוויר לנשימה

אין הוא אוהב להיות לבדו בזמן שהוא מצייר. יכולים להיות עשרות אנשים בבית, לו זה לא מפריע, כל זמן שלא נכנסים לחדר המשמש לו כסטודיו. את עבודתו הוא מגדיר כ"אינקובטורית". ברגע שבו הוא מפסיק לצייר, הוא זקוק לחברת אנשים כמו לאוויר לנשימה. כשר הוא מוכר תמונה, הוא אינו חוסך את כספו לימים קשים, אלא יוצא ועורך מסעיקנות מטורף, כמו זה האחרון שבו קנה לו כעשר חולצות יקרות במיוחד, בכל צבעי הקשת.

תמונתיו של שאולי מוצגות בדירתו, ובביתה של אמו בחיפה. בביתו של שאולי מוצגות, לצד מיספר תמונות שנתרו לו מהסיגנון הסוריאליסטי-גיורטיבי שבו צייר קודם-לכן גם התמונות הראשונות שאותן צייר בסיגנון הפוטוריאליוס.

למרות שכמה אנשים גילו כבר התעניינות בסיגנון החדש ורצו לרכוש את הי תמונות, קשה לו לשאולי להיפרד מהן, והוא דורש עבורן מחירים אסטרונומיים מבלי להניד עפעף. עבור תמונתה העני-קית של דייאן, למשל, הוא דורש סך של 100.000 לירות ישראליות, וקצת קשה להתייחס ברצינות לדרישה זו, אם-כי שאולי עומד בתוקף על דעתו שהוא מתכוון ברצינות גמורה לסכום הנכבד מאד הזה. על הכן שבחדר המשמש לו כסטודיו, מתוח בד חדש ועליו מיספר שירבוטיי-מיחול בלתי-ברורים. עבודה ראשונית על ציוד פוטוריאליסטי חדש. הפעם מתי כוון שאולי לא לצייר דיוקן בלבד, אלא להסיף לו אלמנט נוסף, כדי לגוון.

פנינה רחובלום היתה עדיין ילדה צעירה ותמימה, כאשר ראה הצייר לאיזה כיוון תפתח הדוגמנית.

בין מירי לדייאן עומד הצייר שאולי נמרי. את מירי עינבר פגש בניו-יורק וצייר אותה. את דייאן, ידידתו של חברו הטוב ביותר, צייר על-פי תצלום שצילם בעצמו. למטה: ציור בסיגנון הישן.

ליטוש סופי

מעניק שאולי לציורה של דייאן. הוא צייר אותו אחרי שהקרין את דמותה של דייאן דרך מקרן, ועבר עליו במכחול. אחר השתמש בכעשרה צבעים להשיג לגוון העור המדויק שהוא רצה.

שלו בדרום, וכך לא הפסידה אותו המלחמה. אחרי שמילא את חובתו לעם ולמולדת וראה שלא צריכים אותו יותר, שב ל-ארצות-הברית, ושם גילה את שיטת הציור המהפכנית שהשפיע על הציור שלו יותר מכל.

הוא, שצייר קודם-לכן בסגנון פיגור-טיבי-סוריאליסטי, התוודע אל ציירי ה-יפרי-אליום, ואל השיטה המהפכנית שבה מציירים בסך-הכל כמניין ציירים בעולם: הפוטוריאליוס.

הפוטוריאליוס

משתלט

ה געתי למסקנה שזיבלו לאנשים יותר מדי את השכל עם אבסטרקט. מסביר שאולי, "אמרתי לעצמי, למה לא נעשה דברים פשוטים, פשוטים עד כדי כך שאנשים לא יאמינו שאפשר בכלל לעשות את זה ביד. וזה נכון, כי למעשה אין היום שום מכשיר טכנולוגי בעולם המסוגל להפיק מוצר מוגמר שייראה כמו העבודות האלו.

גם מבחינת הצבע וגם מבחינה טכנית, יש פוטוריאליוס כל הפריבילגיות שה-טכנולוגיה יכולה לספק, כמו צבעים

למרות שידידיו הקרובים מתנגדים ל-סיגנון החדש שבו הוא מצייר, משוכנע שאולי כי הסיגנון הזה אינו אופנה בגדר חולפת, אלא הוא ייכנס לקלאסיקה של הציור, ואיננו מתרשם מכך שיותר מכמה משוגעים-לדבר, לא התקבל הפוטוריאליוס על טעמו של איש.

הסיגנון המשופר-ביותר

ב דבקות הוא מספר על תערוכות מדהימות של ציירי הפוטוריאליוס, שהתקיימו כבר בניו-יורק, ובהן הוצגו ציורים ענקיים-מידים ובעלי עוצמה מדהימה, לא רק דיוקנות של אנשים אלא גם מכונות, אופנועים ומכונות.

צייר אחד אף הגדיל עשות, סיפר שאיר לי במסיבה שערך, וצייר ציורים של גרויטאט. על כך אמר לו ירדו מיד: "גם הבחורה החדשה שאתה מצייר היא גרויטאה".

תוכניתו של שאולי לעתיד הקרוב היא לצייר ציורים אחרים, שיספיקו לעריכת תערוכה שהוא עומד לפתוח. בתערוכה הוא מקווה להציג את הסיגנון החדשני והמפכני, לדבריו, בפני הציבור הרחב, אין לו כל ספק כי הפוטוריאליוס הופך במהירות הסיגנון המדובר ביותר בציור בשנים הקרובות.

